

суспільства і не забезпечує повноцінного входження України в міжнародний освітній простір.

Щоб система дистанційного навчання зайняла гідне місце в системі освіти України, потрібно, передовсім, створити глобальну комп'ютерну мережу освіти й науки, оскільки саме комп'ютер дає змогу отримувати навчальний матеріал, є водночас і бібліотекою, і центром довідкової інформації, і комунікативним центром, що робить його одним з учасників реалізації програми безперервної освіти в Україні.

Основними завданнями сучасного етапу розвитку системи дистанційної освіти в Україні є:

- усвідомлення керівниками освіти, органами управління, професорсько-викладацьким складом і широкою педагогічною спільнотою доцільності, необхідності та можливості впровадження дистанційного навчання у вітчизняну освіту;

- розробка навчально-методичних комплексів дистанційного навчання та їх сертифікація;
- підготовка кадрів для дистанційного навчання;
- формування експериментальних навчальних груп та їх дистанційне навчання.

Висновки. Незважаючи на вказані проблеми та недоліки, Україна, хоч і маленькими кроками, просувається вперед у процесі впровадження дистанційної освіти в свою освітню систему. Варто зазначити, що першими здобутками є використання елементів дистанційного навчання при очному навчанні та отриманні другої вищої освіти чи підвищення кваліфікації кадрів. Проте на даному етапі дистанційна освіта в Україні носить більш теоретичний характер, ніж практичний і стан її впровадження залишає бажати кращого. Подальший розвиток дистанційного навчання варто розпочинати із вирішення його проблем та підтримки з боку держави і суспільства.

Література

1. Івашенко Р. П. Переваги та недоліки дистанційного навчання. – [Електронний ресурс] / Р. П. Івашенко. – Режим доступу: – www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/vchu/N125/N125p062-066.pdf
2. Нормативна база дистанційного навчання. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – http://www.udec.ntu.kpi.kiev.ua/ua/regulatory_fra-mework/documents/
3. Стрельников В. Ю. Технології дистанційного навчання у вищій школі // Нові технології навчання: Науково-методичний збірник. – К.: Наук.-метод. центр вищої освіти, 2008. – Випуск 36. – С. 41-51.
4. Шуневич Б. І. Розвиток основних компонентів для організації дистанційного навчання в Україні // Проблеми освіти: Науково-методичний збірник. – К.: Наук.-метод. Центр вищої освіти, 2008. – Випуск 33. – С. 45-56.
5. Яценко Г. Комунікативна сутність дистанційного навчання: постановка проблеми // Вища освіта України. – № 3. – 2007. – С. 70-74.

СУЧАСНИЙ СТАН ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ В ГАЛУЗІ АПК

Гуменюк Т.П.

Науковий керівник: Матвієнко О.Л., асистент

***Анотація.** Інформаційні системи в сільському господарстві займають окреме місце серед інших систем, насамперед через те, що сільське господарство вирізняється складністю та своєю багатогранністю.*

***Ключові слова.** Інформаційна система, інформаційне забезпечення, аналітичні системи.*

Вступ. Використання досягнень науково – технічного прогресу в сільському господарстві несе не лише підвищення продуктивності праці, а й полегшення її виконання.

Інформаційна система є невід'ємною частиною будь-якої системи управління. Через економетричні дані опосередковано досліджуються всі трудові процеси в галузях АПК. Усі ці процеси з визначенням умов, в яких вони відбуваються можуть бути систематизовані в певні структури.

В умовах ринкової економіки усі об'єкти особливо виробничої та господарської спрямованості, залежать від стану ринку. Тому інформація, яка характеризує виробничу та господарську діяльність є необхідною для подальшого ефективного функціонування. Також, для того щоб вижити є необхідною інформація про стан зовнішнього середовища, яке у свою чергу безпосередньо чи опосередковано впливає на об'єкт.

Проблема розвитку інформаційних систем в галузі АПК потребує детального вивчення та розгляду, адже їх доцільне використання є невід'ємним атрибутом діяльності сільськогосподарських підприємств.

Постановка завдання. Проблемі створення адекватної інформаційно – методичної бази для підготовки та своєчасного прийняття управлінських рішень у підприємствах присвячено ряд праць, як вітчизняних, так і зарубіжних науковців, а саме: І.О. Белебехи, Ф.Ф. Бутинця, Б.Й. Валусева, О.Д. Гудзинського, В.Д. Дурбенцева, Й.С. Завадського, Ф.Н. Катаєва, Г.Г. Кірейцева, В.Л. Лінника, М.Х. Мескона, П.Т. Каблука, Д.Є. Семьонова, В.В. Сопка, Л.К. Сука, М.Т. Твердохліба, О.Д. Шарапова, Л.С. Шатковської та інших. Подальший розвиток даного напрямку надасть можливість підвищити ефективність прийняття управлінських

рішень.

Для того щоб у підприємстві функціонувала система об'єктивного інформаційного забезпечення менеджменту використовують певну методику, спеціальну інформацію та спеціальне програмне забезпечення.

Усі підприємства є певною організаційно-економічною системою, тому у них досить широко використовується обліково – аналітична інформаційна система, для визначення взаємозв'язків між керуючою та керованою системами.

Аналітична інформаційна система – це сукупність різноманітних взаємозв'язаних або взаємозалежних відомостей про стан об'єкта управління та процеси, що відбуваються на ньому і які виражені в показниках та інших інформаційних сукупностях, зібраних і оброблених за допомогою інформаційних та обчислювальних засобів за визначеною методикою й заданих алгоритмів, і які відповідають вимогам керованої системи при її впливі на керовану.

Науковці описують різні інформаційно – аналітичні системи. Кожна із них використовується при розв'язанні управлінських рішень та різниться певною кількістю підсистем, елементів, зв'язків.

Всі інформаційно – аналітичні системи можна класифікувати за певними ознаками (табл. 1). У сільськогосподарських підприємствах зоотехнічна та агрономічна інформація характеризує структуру та технологію виробництва сільськогосподарської інформації, що чітко видно із взаємозв'язку інформаційно – аналітичних сукупностей.

Основною інформаційною базою даних про виробничо – фінансову діяльність підприємства є дані інтегрованої системи обліку.

Таблиця 1

Класифікаційні ознаки	Основні характеристики
За рівнем або сферою діяльності	Державні; територіальні або регіональні; міжгалузеві; галузеві або відомчі; об'єднань, фірм, підприємств або установ; технологічних процесів тощо
За рівнем оптимізації процесів управління	Автоматизованого збирання й обробки інформації; інформаційно – пошукові; інформаційно – довідкові; об'єктивного інформаційно – аналітичного забезпечення менеджменту; системи забезпечення прийняття рішень або підтримки прийняття рішень; інтелектуальні системи.
За ступенем централізації обробки інформації та прийняття рішень за ними	Централізовані, децентралізовані та змішані, інформаційно – аналітичні системи колективного використання
За ступенем інтеграції функцій	Багаторівневі з інтеграцією за рівнями управління (підприємство – об'єднання, об'єднання – галузь та інші), багаторівневі з інтеграцією за рівнями планування; одно рівневі системи

Проблеми обліку та аналізу розглядали ще у 70-х – 90-х рр. минулого століття такі вчені, як Б.Савицький, М. Білуха, А. Чернова, В. Папій та інші. Наданий час ця проблема потребує подальшого вивчення, та нажалі вона не набула широко розгляду у наукових колах.

Основним джерелом інформаційної системи підприємства є інформація обліку з погляду інформаційного забезпечення управління, але вона повністю не забезпечує користувачів необхідною інформацією. За допомогою інтегрованої системи обліку можна задовольнити інформаційні потреби користувачів різних рівнів діяльності. Систему діяльності підприємства схематично зображено на рис. 1.

Рис. 1. Інтегрована інформаційна система діяльності підприємства

Інформаційні системи для автоматизації управління сільськогосподарських підприємств відрізняється

від інших систем, адже сільське господарство досить сильно відрізняється від інших об'єктів автоматизації.

Сільське господарство є досить багатограним, адже сільськогосподарські підприємства займаються не лише виробництвом сільськогосподарської продукції, а й її переробкою та реалізацією. У свою чергу інформаційна система повинна охоплювати усі сфери діяльності.

Саме інформаційні системи не мають чітко вираженого, заданого алгоритму проведення операцій, чим вони і відрізняються від інших систем. Процес проведення операції в звичайній інформаційній системі показано на рис.2.

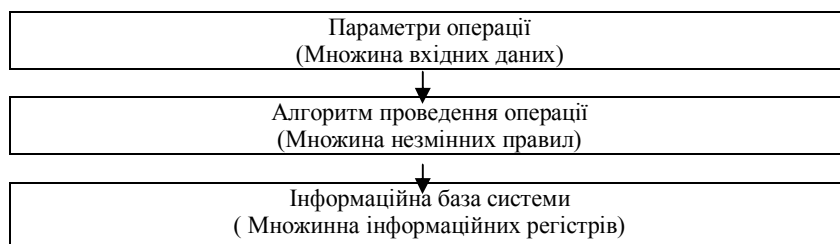

Рис.2 Проведення операції в звичайній інформаційній системі

В поданій схемі конкретні числові значення, на які буде змінюватись стан інформаційних реєстрів, залежить лише від значень вхідних параметрів.

Можна зробити висновок, що якщо покращити рівень системного забезпечення сільськогосподарських підприємств, то буде можливість покращити ефективність використання ресурсів, своєчасність складання звітів, різних за своїм змістом та не докладати для цього додаткових зусиль. Також буде можливість своєчасного та повного забезпечення всіх користувачів інформацією, яка є необхідною для виконання їхніх функціональних обов'язків.

Література

1. Інформаційна система « Агрокомплекс» для бухгалтерського та оперативного обліку в сільському господарстві // Д.Я. Маєвський, Т.Я. Тінтулова, В.М. Антощук // Аграрний вісник Причорномор'я. - 2009. -№48.- с.151-157.
2. Інформаційні системи з нескінченим алгоритмом як основа для побудови облікових систем у сільському господарстві.// Д.Я. Маєвський, О.Ю. Маєвська, Т.Я. Тінтулова // Вісник аграрної науки Причорномор'я .- 2008.- №4(47).- с.79-84.
3. Моделивання нормативу на очистку робочих органів сільськогосподарських агрегатів засобами програми « Аналіз».//Л.І. Супричова //Актуальні проблеми економіки.-2007.-№9.- с.198-205.
4. Обліково- аналітична інформаційна система підприємства.//О.М. Костенко// Економіка АПК.-2008.-№7.- с.87-91.

ІНТЕРНЕТ ТОРГІВЛЯ

Пилипчук О.М.

Науковий керівник: Киш Л. М., кандидат економічних наук, доцент

***Анотація.** У статті досліджується сучасний стан розвитку інтернет-торгівлі, визначаються її основні переваги та недоліки, окреслюються перспективи подальшого розвитку.*

***Ключові слова:** Інтернет, інтернет-магазин, інтернет-торговці, інтернет-користувачі, інтернет-аудиторії.*

Вступ. Поява Інтернету ознаменувала справжню революцію в сфері організації та введення економічної діяльності. На теперішньому «комунікаційному» етапі свого розвитку головним завданням мережі Інтернет є допомога в пошуку бажаних запитів.

Останнім часом в Україні досить популярним стали покупки за допомогою Всесвітньої павутини. За даними національного дослідження аудиторії українського Інтернету, оприлюдненими нещодавно в електронних ЗМІ, в Україні налічується 8 млн. регулярних користувачів глобальної мережі, причому найбільш активними є жителі великих міст, молодь, особи з високим доходом. Споживчі запити цієї аудиторії можуть реалізувати на практиці інтернет-магазини. Очевидно, що настільки серйозний бізнес пов'язаний з не менш серйозними проблемами.

Інтернет-продажі з кожним днем набувають усе більшої популярності, ця сфера діяльності, на жаль, як і раніше, залишається малорегульованою законодавством, у тому числі і податковим.

Постановка завдання. Мета статті – розглянути сучасний стан розвитку інтернет-торгівлі. Завданням є дослідити її основні переваги та недоліки. Методом викладу інформації є таблиця, рисунок.

Результати. За підрахунками фахівців у 2009 р орієнтовний оборот, Української інтернет-торгівлі